

DivrejTora

PARAŠAT HA-ŠAVUA

מקץ

Mikec

Berešit 41,1 - 44,17

B"H

Rišon/Kohen 41,1-14 -- Prvi Pozvanik/Koen
(poglavlje 41)

Vajehi mikec šnatajim jamim uFar'o holem vehine omed al-haJe'or.

1 Dogodi se na isteku dvije godine da faraon usni, i gle, stajaše pored Nila, 2 kad gle, iz Nila iziđe sedam krava, lijepih i krupnih i pasahu po šašu. 3 I tada gle, iz Nila iziđe za njima sedam drugih krava, ružnih i mršavih, te stanu pored onih krava na obali Nila. 4 I krave ružne i mršave požderu onih sedam lijepih i krupnih, i faraon se probudi. 5 On zaspi i usni po drugi puta: sedam klasova izraste na jednoj stabljici, punih i jedrih. 6 Kad, gle, sedam klasova šturih, istočnjakom opaljenih, uzraste nakon njih. 7 Sedam šturih klasova proguta sedam jedrih i punih klasova. I faraon se probudi, kad gle: bješe to san. 8 I bi to ujutro i uznemiren bijaše u duši, pa ode i pozva sve vračare egipatske i sve svoje mudre ljude: faraon im ispriča svoj san, ali mu nitko ne mogaše protumačiti ih. 9 Onda prozbori faraonov glavni peharnik: »Moram danas spomenuti svoj propust. 10 Faraon se bje razljutio na službenike svoje i stavio me u tamnicu u zgradi glavnog upravitelja, mene i glavnog pekara. 11 Usnusmo san iste noći, i ja i on, ali je svaki od nas usnuo san drugoga značenja. 12 A tamo s nama bijaše neki mladić, Hebrej, sluga zapovjednika straže. Ispričasmo mu, i on nam protumači naše sne: svakom značenje njegovu sna. 13 I kako nam ih protumači, tako nam se i zbililo: mene vrati na moje mjesto, a njega objesi.« 14 Faraon posla i pozva Josefa; i brzo ga izvukoše iz jame; i ošiša mu kosu, i odjene novo odijelo i dođe pred faraona.

Šeni/Levi 41,15-38 -- Drugi Pozvanik/Levi

Vajomer Par'o el-Josef halom halanti ufoter ejn oto va'ani šamati aleha lemor tišma halom liftor oto.

15 Reče faraon Josefu: »Usnih san, a nema nikoga tko ga može protumačiti. A čuh da se za tebe govori da kad čuješ san možeš ga protumačiti.« 16 Odgovori Josef faraonu rekavši: »Nije to od mene, B-g će odgovoriti na dobro faraona.« 17 Pripovjedi faraon Josefu: »U snu svom, evo, stajah na obali rukavca (rijeke). 18 Kad gle, iz rukavca iziđe sedam krava krupnog tijela i lijepa izgleda, i stadoše pasti po šašu. 19 A onda gle, sedam drugih krava iziđoše poslije njih, mršave, veoma bijedne vanjštine i iznurenog tijela. Nikad ne vidjeh ništa tako bijednog poput njih u čitavoj zemlji egipatskoj! 20 I iznurene i bijedne krava proždru prvih sedam zdravih krava. 21 One dođoše u njih, i nije se poznalo da su u njih ušle: ostadoše bijedne kao i prije. Uto se probudih. 22 Vidjeh u svom snu, i gle, sedam klasova žita uzraste na jednoj stabljici, jedrih i lijepih. 23 Kad eno, sedam klasova žita posahlih, šturih, istočnjakom opaljenih uzraste nakon njih. 24 I šturi klasovi progutaše sedam jedrih klasova. Rekoh ovo vračima, ali ne bješe nikoga da mi to razjasni.« 25 Reče Josef faraonu: »San faraonov jedan je: ono što B-g čini reče on faraonu. 26 Sedam zdravih krava sedam su godina, i sedam lijepih klasova sedam su godina - jedan je to san. 27 Sedam bijednih i iznurenih krava koje izadoše nakon njih, sedam su godina i sedam posahlih klasova, istočnjakom opaljenih, bit će sedam

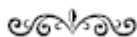
godina gladi. 28 To je ono što sam već rekao faraonu: ono što B-g čini on pokaza faraonu. 29 Evo, sedam godina dolazi, veliko obilje po čitavoj zemlji egipatskoj.* 30 A poslije njih nastat će sedam gladnih godina, kada će se zaboraviti sve obilje u zemlji egipatskoj. 31 Kako glad bude harala zemljom, neće se ni znati da je u zemlji bilo obilje - zbog gladi koja će doći - jer će biti vrlo velika. 32 A što se faraonov san ponovio, znači da se B-g na to zaista odlučio i da će to uskoro provesti. 33 Zato neka faraon izabere sposobna i mudra čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom. 34 Nadalje, neka se faraon pobrine da postavi nadglednika u zemlji koji će kupiti petinu sve žetve u zemlji egipatskoj za sedam godina obilja. 35 Neka skupljaju od svakog žita za sedam dobrih godina što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim sabiru žito za hranu i pohranjuju ga po gradovima. 36 Neka zalihe služe za hranu u zemlji za sedam godina gladi što će snaći zemlju egipatsku, tako da za gladi zemlja ne propadne.« 37 Svidje se odgovor faraonu i svim njegovim službenicima. 38 Zato faraon reče svojim službenicima: »Zar bismo mogli naći drugoga kao što je on, čovjeka koji bi bio tako obdaren duhom B-žjim?«

Šliši 41,39-52 -- Treći Pozvanik

Vajomer Par'o el-Josef aharej hodia Elohim otha et-kol-zot ejn-navon vehaham kamoha.

39 A onda faraon reče Josefu: »Otkako je sve to B-g tebi otkrio, nikoga nema sposobna i mudra kao što si ti. 40 Ti ćeš biti upravitelj moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino prijestoljem ja ću biti veći od tebe. 41 Postavljam te, evo«, reče faraon Josefu, »nad svom zemljom egipatskom.« 42 Poslije toga skine faraon sa svoje ruke pečatni prsten i stavi ga Josefu na ruku. Zatim zaodjene Josefa odjećom od najljepše tkanine, a o vrat mu objesi zlatan lanac. 43 Vozio se on u kolima kao njegov zamjenik, a pred njim klicahu: »Abrek! Na koljena!« Tako ga postavi nad svu zemlju egipatsku. 44 Još faraon reče Josefu: »Premda sam ja faraon, neće nitko dići svoje ruke ni noge bez tvog odobrenja u svoj zemlji egipatskoj.« 45 Faraon nazva Josefa »Safenat Paneah«, a za ženu mu dade Asenatu, kćer Poti Fere, svećenika u Onu. I Josef postade poznat po zemlji egipatskoj. 46 Josefu je bilo trideset godina kad je stupio u službu faraona, kralja egipatskog. A otišavši Josef ispred faraona, putovao je po svoj zemlji egipatskoj. 47 Za sedam rodni godina zemlja je rađala u obilju; 48 on je - u tih sedam godina što ih je egipatska zemlja uživala - kupio od različite ljetine i hranu pohranjivao u gradove, smještajući u svakom gradu urod iz okolnih polja. 49 Tako Josef nagomila mnogo žita, kao pijeska u moru, pa ga prestade i mjeriti jer mu mjere ne bijaše. 50 Dok još ne nastade gladna godina, Josef imade dva sina koje mu rodi Asenata, kći Poti Fere, svećenika u Onu. 51 Prvorodencu Josef nadjenu ime Manaše, »jer B-g je«, reče, »dao te sam zaboravio svoje teškoće i svoj očinski dom.« 52 Drugomu nadjenu ime Efrajim, »jer B-g me«, reče, »učinio rodnim u zemlji moje nevolje.«

Revi'i 41,53-42,18 -- Četvrti Pozvanik

Vatihlejna ševa šnej hasava ašer haja be'erec Micrajim.

53 Sedam godina obilja koje je uživala zemlja egipatska dođe kraju, 54 a primače se sedam gladnih godina, kako je Josef prorekao. U svim zemljama bijaše glad, a u svoj zemlji egipatskoj bijaše kruha. 55 A kad je i sva zemlja egipatska osjetila glad, puk zavapi faraonu za kruh; a faraon reče Egipćanima: »Idite k Josefu i što god vam rekne, činite!« 56 Kad se glad proširi po svoj zemlji, Josef rastvori skladišta te je Egipćane opskrbljivao žitom, jer je glad postala žestoka i u zemlji egipatskoj. 57 Sav je svijet išao u Egipat k Josefu da kupuje žita, jer je strašna glad vladala po svem svijetu.

(poglavlje 42)

1 Kad je Jaakov čuo da u Egiptu ima žita, reče svojim sinovima: »Što tu zurite jedan u drugoga? 2 Čujem da ima žita u Egiptu. Otiđite dolje te nam ga odande nabavite da ostanemo na životu i ne pomremo.« 3 Tako desetero Josefove braće siđe da nabavi žita iz Egipta. 4 Binjamina, Josefova pravog brata, Jaakov ne posla s ostalima. »Da ga ne bi zadesila kakva nesreća«, govorio je. 5 Među onima koji su išli nabavljati žito, jer u zemlji kanaanskoj vladaše glad, bijahu i sinovi Izraelovi. 6 Josef je bio namjesnik u zemlji; on je dijelio žito svemu svijetu. Dođu tako i Josefova braća i poklone mu se licem do zemlje. 7 Josef prepozna braću čim ih ugleda, ali se prema njima vladao kao stranac i oštro im govorio. Zapita ih: »Odakle dolazite?« Odgovore: »Iz zemlje kanaanske došli smo da kupimo hrane.« 8 Iako je Josef prepoznao svoju braću, oni njega nisu prepoznali. 9 Josef se sjeti snova što ih je o njima sanjao. I reče im: »Vi ste uhode! Došli ste da izvidite slaba mjesta ove zemlje.« 10 Oni mu odgovore: »Ne, gospodaru! Tvoje su sluge došle da nabave hrane. 11 Svi smo sinovi jednog oca; poštteni smo ljudi; sluge tvoje nikad nisu bile uhode.« 12 On će im opet: »Ne, nego ste došli da izvidite slaba mjesta ove zemlje.« 13 Nato oni uzvrate: »Nas, tvojih slugu, bijaše dvanaestero braće - sinovi jednog oca, u zemlji kanaanskoj; najmlađi je sad s ocem, a jednoga više nema.« 14 No Josef im dobaci: »Onako kako sam vam već rekao: vi ste uhode! 15 Ovako ću vas iskušati: odavde, tako mi faraona, nećete izići ako vaš najmlađi brat ne dođe ovamo! 16 Pošaljite jednoga između sebe da vam dovede brata, a vi ostali u zatvor! Tako ću iskušati vaše riječi i vidjeti je li u vas istina ili nije. Inače, tako mi faraona, vi ste uhode!« 17 Potom ih baci u zatvor na tri dana. 18 Treći im dan reče Josef: »Izvršite to, i ostat ćete na životu, jer sam ja čovjek bogobožazan.

Hamiši 42,19-43,15 -- Peti Pozvanik

Im-kenim atem ahihem ehad je'aser bevejt mišmarhem ve'atem lehu havi'u šever ra'avon batehem.

19 Ako ste poštteni, neka jedan od vas ostane u zatvoru, a vi ostali idite i nosite žito svojim izgladnjelim domovima. 20 Poslije toga dovedite mi svoga najmlađeg brata, tako da se obistine vaše riječi te da ne izginete.« Oni pristanu. 21 Zatim je jedan drugom govorio: »Jao nama! Stiže nas kazna zbog našega brata; gledali smo njegovu muku dok nas je molio za milost, ali ga nismo uslišali. Stoga nas je ova nevolja snašla.« 22 Ruben im odvrati: »Zar vam nisam govorio: Ne ogrešujte se o

mladića! Ali vi niste slušali. Sad se traži račun za njegovu krv.« 23 Nisu znali da ih Josef razumije, jer su se s njim razgovarali preko tumača. 24 On se od njih udalji te zaplaka. Opet se vrati i razgovaraše s njima. Onda izdvoji Šim'ona između njih i naredi da bude svezan na njihove oči. 25 Potom Josef zapovjedi da im vreće napune žitom; da svakome njegov novac metnu u vreću i da im daju poputninu. Tako im učine. 26 Tada oni natovare žito na svoje magarce i krenu odande. 27 Kad na prenoćištu jedan od njih otvori svoju vreću da nahrani magarca, opazi svoj novac ozgo u vreći. 28 »Moj je novac vraćen!« - povika braći. - »Evo ga u mojoj vreći!« Zadrhta srce u njima. Zgledaše se, uplašeni, i rekoše: »Što nam ovo B-g uradi!« 29 Došavši k svome ocu Jaakovu u zemlju kanaansku, kazaše mu sve što ih je snašlo. 30 »Čovjek koji je gospodar one zemlje«, rekoše, »oštro nam je govorio i optužio nas kao uhode. 31 Pošteni smo ljudi, kazasmo mu, i nikad nismo bili uhode. 32 Bilo nas je dvanaestero braće, sinovi istog oca, ali jednoga više nema, dok se najmlađi sad nalazi s našim ocem u zemlji kanaanskoj. 33 Ali čovjek koji je gospodar one zemlje reče nam: 'Ovim ću doznati da ste pošteni ljudi: ostavite jednoga brata kod mene, a vi ostali uzmite što vam treba za izgladnjele domove, pa idite. 34 Onda mi dovedite svoga najmlađeg brata, tako da znam da niste uhode, nego pošteni ljudi. Poslije toga vratit ću vam vašeg brata, i vi ćete se moći slobodno kretati u ovoj zemlji.'« 35 Kako su praznili svoje vreće, svaki nađe u vreći svoju kesu. Opazivši to, zapadoše u strah - i oni i njihov otac. 36 »Mene vi ostavljate bez djece!« - reče im njihov otac. - »Josefa je nestalo, Šim'ona nema, a sad biste odveli i Binamina. Sve se to na me svaljuje!« 37 Onda Ruben reče svome ocu: »Ubij moja dva sina ako ti ga ja natrag ne dovedem! Predaj ga u moje ruke, i ja ću ti ga vratiti!« 38 »Moj sin neće s vama!« - uzvрати on. - »Njegov je pravi brat već mrtav, a on je ostao sam. Ako bi ga na putu na koji ćete poći snašla nesreća, u tuzi biste otpravili moju sijedu glavu dolje u Šeol.«

(poglavlje 43)

1 Strašna glad pritisla zemlju. 2 Kad su pojeli hranu koju bijahu donijeli iz Egipta, njihov im otac reče: »Idite opet i nabavite nam malo hrane.« 3 Nato će mu Jehuda: »Onaj nam je čovjek jasno rekao: 'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.' 4 Ako si, dakle, voljan s nama poslati našega brata, mi ćemo otići dolje i kupit ćemo ti žita. 5 Ali ako njega ne pustiš s nama, onda mi tamo i ne idemo, jer nam je onaj zaprijetio: 'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.'« 6 »Zašto ste mi«, zapita Izrael, »nanijeli jad rekavši onom čovjeku da imate još jednoga brata?« 7 Oni odgovore: »Čovjek nas je neprestano zapitkivao o nama i o našoj obitelji: 'Je li vam još živ otac? Imate li još kojega brata?' Mi smo mu odgovarali na pitanja. Kako smo mogli znati da će reći: 'Dovedite svoga brata!'< 8 Potom Jehuda reče svome ocu Izraelu: »Pusti dječaka sa mnom pa da se dignemo i krenemo; tako ćemo preživjeti, a ne pomrijeti, i mi, i ti, i naša djeca. 9 Ja za nj jamčim; mene drži odgovornim za nj. Ako ga tebi ne vratim i preda te ga ne dovedem, bit ću ti kriv svega vijeka. 10 Ta da nismo toliko oklijevali, mogli smo se već i dvaput vratiti.« 11 Njihov otac Izrael reče im: »Kad je tako, neka bude, ali učinite ovo: metnite u torbe najbiranijih proizvoda ove zemlje i ponesite na dar onom čovjeku: nešto balzama, nešto meda i mirodija, mirisne smole, pa lješnjaka i badema. 12 Sa sobom uzmite dvostruko novaca, jer treba vratiti novac koji ste našli u grlima svojih vreća. Možda je ono bila zabuna. 13 Uzmite svoga brata pa se opet zaputite onom čovjeku. 14 Neka B-g svemoguć, El Šadaj, potakne onog čovjeka na milosrđe prema nama te vam pusti i drugoga brata i Binamina. A ja, moram li bez djece ostati, neka ostanem.« 15 Uzmu ljudi darove; uzmu sa sobom dvostruko novaca, povedu Binamina te siđu u Egipat i stupe pred Josefa.

Šiši 43,16-29 -- Šesti Pozvanik

Vajar Josef itam et-Binjamin vajomer la'ašer al-bejto have et-ha'anašim habajta utvoah tevah vehahen ki iti johlu ha'anašim bacohorajim.

16 Kad Josef ugleda s njima Binjamina, reče upravitelju svoga kućanstva: »Odvedi ljude u kuću, zakolji jedno živinče i pripremi, jer će ovi ljudi blagovati sa mnom o podne!« 17 Čovjek učini kako je Josef rekao i povede ljude u Josefov dom. 18 Ljudi se pobojaše kad su bili povedeni u dom Josefov te rekoše: »Zbog novca koji se našao u našim vrećama prvi put vode nas unutra tako da nas napadnu i zajedno s našom magaradi uzmu za robove.« 19 Stoga se primaknu upravitelju Josefova doma te mu, na ulazu u kuću, reknu: 20 »Oprosti, gospodaru! Mi smo i prije jednom dolazili da nabavimo hrane; 21 i kad smo stigli na prenoćište i otvorili svoje vreće, a to novac svakoga od nas ozgo u njegovoj vreći, naš novac, ista svota. Sad smo ga donijeli sa sobom. 22 A ponijeli smo i drugog novca da kupimo hrane. Mi ne znamo tko nam je stavio novac u naše vreće.« 23 »Budite mirni«, reče im on. »Ne bojte se! B-g vaš i B-g vašega oca stavio je blago u vaše vreće. Vaš je novac k meni stigao.« Potom im izvede Šim'ona. 24 Čovjek zatim uvede ljude u Josefovu kuću; dade im vode da operu noge, a njihovoj magaradi baci piće. 25 Potom pripreme oni svoje darove za dolazak Josefov o podne, jer su čuli da će ondje ručati. 26 Kad je Josef došao u kuću, dadu mu darove koje su sa sobom donijeli i do zemlje mu se poklone. 27 Upita ih on za zdravlje te će dalje: »A je li dobro vaš stari otac o kome ste mi govorili? Je li još dobra zdravlja?« 28 »Sluga tvoj, otac naš, dobro je i još je dobra zdravlja«, odgovore i duboko se naklone iskazujući poštovanje. 29 Podigavši svoje oči, Josef opazi svoga brata Binjamina - sina svoje majke - te upita: »Je li ovo vaš najmlađi brat o kome ste mi govorili?« Onda nastavi: »B-g ti bio milostiv, sine moj!«

Švi'i 43,30-44,17 -- Sedmi Pozvanik

Vajemaher Josef ki-nihmeru rahamav el-ahiv vajejakeš livkot vajavo hahadra vajevk šama.

30 Josef se poslije toga požuri van jer mu se srce uzбудilo zbog brata; bilo mu je da zaplače. Uđe u jednu sobu i tu se isplaka. 31 Onda opere lice, ponovo se javi i, svladavajući se, naredi: »Poslužite ručak!« 32 Staviše njemu napose, njima napose, a napose opet Egipćanima koji su s njim jeli. Egipćani ne bi mogli jesti s Hebrejima, jer bi to Egipćanima bilo odvratno. 33 I kad posjedaše pred njim, najstariji prema starosti svojoj, a najmlađi prema mladosti svojoj, samo se zgedahu. 34 I naređivaše on da jela ispred njega nose njima, a obrok Binjaminov bijaše pet puta veći od svih ostalih. I pili su i gostili se s njim.

(poglavlje 44)

1 Onda Josef naredi upravitelju svoga kućanstva: »Napuni vreće ovih ljudi hranom koliko mogu ponijeti, a novac svakog stavi u grlo njegove vreće. 2 A moj pehar - onaj od srebra - stavi u grlo vreće najmlađega, zajedno s njegovim novcem za žito.« On učini kako mu je Josef naredio. 3 Kad je svanulo, otpreme ljude i njihove magarce. 4 Tek što su izišli iz grada - nisu bili odmakli daleko - kad Josef reče upravitelju svoga kućanstva: »Na noge! Pođi za onim ljudima! Kad ih stigneš,

kaži im: 'Zašto uzvraćate zlo za dobro? 5 Zar iz onog pehara ne pije moj gospodar i ne čita iz njega proricanje? Zlo ste učinili!'« 6 Stigavši ih, ponovi im te riječi. 7 Oni odgovore: »Zašto nam gospodar govori tako? Daleko bilo od slugu tvojih da učine takvo što! 8 Čak i novac koji smo našli u svojim vrećama donijeli smo ti natrag iz zemlje kanaanske. Kako bismo onda mogli ukrasti srebra ili zlata iz kuće tvoga gospodara! 9 Onaj u koga se od tvojih slugu nađe, neka se usmrti, a mi drugi postat ćemo robovi tvome gospodaru.« 10»Premda je ono što predlažeš pravo«, preuzme on, »ipak će samo onaj u koga se ukradeno pronađe biti moj rob, a ostali bit ćete slobodni.« 11 Brže spustiše vreće na zemlju i svaki svoju otvori. 12 On je pretraživao, počevši s najstarijim i završivši s najmlađim. Pehar se nađe u Binjaminovoj vreći. 13 Nato oni razdru svoje haljine; svaki ponovo natovari svoga magarca i vrata se u grad. 14 Kad su Jehuda i njegova braća ponovo stupili u Josefov dom, još je on bio ondje. Bace se preda nj na zemlju. 15 Onda im Josef reče: »Kakvo je to djelo što ste ga učinili? Zar ne znate da se čovjek kao što sam ja bavi proricanjem?« 16 Nato Jehuda odgovori: »Što bismo mogli reći svome gospodaru? Što možemo kazati, čime li se opravdati? B-g je otkrio zlodjelo tvojih slugu. Evo nas za robove svome gospodaru - jednako nas kao i onog u koga se našao pehar.« 17 »Daleko od mene da učinim tako!« - odgovori. »Nego, onaj u koga se našao pehar bit će moj rob, a vi drugi pođite mirno k svome ocu!«

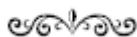

Maftir (za šabat na četvrti dan Hanuke) Bamidbar 7:48-59

Bajom hašvi'i nasi livnej Efrajim Elišama ben-Amihud.

(poglavlje 7)

48 Sedmog dana knez sinova Efrajimovih, Elišama ben Amihud. 49 Njegov prilog bješe: srebrna zdjela, teška sto i trideset šekela, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak prema hramskom šekelu, oboje puno bijelog brašna, zamiješenog s uljem, za prinos, 50 jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana, 51 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu, 52 jedan jarac za žrtvu radi grijeha, 53 a za žrtvu mirotvornu dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca. To bješe prilog Elišame ben Amihuda. 54 "Osmiog dana knez sinova Menašovih, Gamaliel ben Pedahcur, 55 Njegov prilog bješe: srebrna zdjela, teška sto i trideset šekela, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak prema hramskom šekelu, oboje puno bijelog brašna, zamiješenog s uljem, za prinos, 56 jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana, 57 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu, 58 jedan jarac za žrtvu radi grijeha, 59 a za žrtvu mirotvornu dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca. To bješe prilog Gamaliela ben Pedahcura.

Haftara - Šabat Hanuka

Zeharja 2,14-4,7

(poglavlje 2)

Roni vesimhi bat-Cion ki hineni-va vešahanti vetoheh ne'um-HAŠEM.

14 "Kliči i raduj se, kćeri Ciona, jer evo, dolazim usred tebe prebivat' - riječ je VJEČNOG. 15 U onaj dan mnogi će narodi uz VJEČNOG prionuti i bit će narod moj, a ja ću prebivati usred tebe." Znat ćeš tako da me tebi posla VJEČNI nad Vojskama. 16 I Judeja će biti baština VJEČNOG, njegov dio u Svetoj zemlji, i on će opet izabrati Jeruzalem. 17 Tiho, ljudi svi, pred VJEČNIM, jer, evo, on ustaje iz svetoga Prebivališta svojega!

(poglavlje 3)

1 Potom mi pokaza Jošuu, velikog svećenika, koji stajaše pred anđelom VJEČNOG, i Satana, koji mu stajaše zdesna da ga tuži. 2 Anđeo VJEČNOG reče Satanu: "Suzbio te VJEČNI, Satane! Suzbio te VJEČNI koji izabra Jeruzalem! Nije li on glavnja iz ognja izvučena?" 3 A Jošua bijaše obučen u prljave haljine dok stajaše pred anđelom VJEČNOG. 4 Anđeo se obrati onima koji pred njim stajahu i reče im: "Skinite s njega te prljave haljine!" I reče mu: "Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!" 5 I nastavi: "Stavite mu čist povež oko glave!" Oni mu staviše čist povež oko glave i odjenuše ga u dragocjene haljine u nazočnosti anđelovoj. 6 I anđeo VJEČNOG upozori Jošuu: 7 "Ovako govori VJEČNI nad Vojskama: 'Ako budeš mojim putovima hodio i mojih se pridržavao naredaba, ti ćeš biti upravitelj u Domu mojemu, čuvat ćeš moja predvorja i dat ću ti pristup među one koji ondje stoje. 8 Poslušaj, dakle, Jošua, veliki svećeniče, ti i drugovi tvoji koji su oko tebe, jer vi ste ljudi znamenja! Evo, ja ću dovesti Izdanak, Slugu svojega, i uklonit ću opačinu ove zemlje u jedan dan. 9 Jer evo kamena koji stavljam pred Jošuu: na tom je kamenu sedam očiju i u nj ću urezati natpis' - riječ je VJEČNOG nad Vojskama. 10 'U dan onaj' - riječ je VJEČNOG nad Vojskama - 'pozivat ćete jedan drugoga pod lozu i pod smokvu.'"

(poglavlje 4)

1 Anđeo koji je govorio sa mnom vrati se tad i probudi me kao čovjeka koji se oda sna budi. 2 "Što vidiš?" - upita. Ja odgovorih: "Vidim, evo, svijećnjak, sav od zlata, s posudom za ulje vrh njega; i sedam je žizaka na svijećnjaku, sa sedam lijevaka za sedam žizaka što su na njemu. 3 Dvije su masline kraj njega, jedna njemu zdesna, druga slijeva." 4 Obratih se anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: "Što je to, gospodaru?" 5 Anđeo koji je govorio sa mnom odgovori mi: "Zar ne znaš što je to?" Ja rekoh: "Ne, gospodaru." 6 On mi tad odgovori ovako: Evo riječi Jahvine Zerubabelu: "Ne silom niti snagom, već duhom mojim!" - riječ je VJEČNOG nad Vojskama. 7 Što si ti, goro velika? Pred Zerubabelom postaješ ravnica! On će izvesti zaglavni kamen uz poklike: "Milost! Milost za njega!"

Minha

Kriat Tora (Paraša Vajigaš)

Berešit 44,18-30

(poglavlje 44)

Vajigaš elav Jehuda vajomer bi adoni jedaber-na avdeha davar be'oznej adoni ve'al-jihar apha be'avdeha ki hamoha keFar'o.

18 Onda mu se Jehuda primače i reče: »Gospodaru moj, molim te, dopusti sluzi svojem da rekne riječ ušima gospodara svojega i neka se tvoja srdžba ne razlijeva na tvog slugu. Ta ti si ravan faraonu. 19 Pitao je moj gospodar svoje sluge: 'Imate li oca ili još kojega brata?' 20 Svome smo gospodaru odgovorili: 'Imamo stara oca; on još ima jednog sina, rođena u njegovoj staračkoj dobi. Taj je najmlađi. Njegov je pravi brat umro, tako da je on jedini ostao od svoje majke. Njegov ga otac osobito voli.' 21 Potom si rekao svojim slugama: 'Dovedite mi ga ovamo da ga vide moje oči!' 22 A mi smo odgovorili svome gospodaru: 'Dječak ne može ostaviti oca; kad bi ga ostavio, njegov bi otac umro.' 23 Nato si rekao svojim slugama: 'Ako vaš najmlađi brat s vama ne dođe ovamo, više ne smijete preda me.' 24 Kad smo se vratili tvome sluzi, ocu mome, kazali smo mu riječi moga gospodara. 25 Naš nam je otac rekao: 'Idite opet i nabavite nam malo hrane!' 26 Odgovorili smo: 'Ne možemo onamo. Samo ako s nama pođe naš najmlađi brat, sići ćemo, jer ne smijemo pred onoga čovjeka ako ne bude s nama naš najmlađi brat.' 27 Tvoj sluga, otac moj, odvrati nam: 'Kako znate, žena mi je rodila dva sina. 28 Jedan je nestao, te sam zaključio: sigurno je rastrgan! Onda ga više nisam vidio. 29 Ako i ovoga od mene odvedete pa ga kakva nesreća snađe, moju ćete sijedu glavu s tugom strovaliti dolje u Šeol.' 30 Ako sad dođem k tvome sluzi, ocu svome, a mladić - čiji je život tako povezan s njegovim - ne bude s nama.

Alije Rišon i Šeni preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda